

Apunt biogràfic

Van Thuan va néixer el 1928 a Hue (Vietnam) i fou batejat amb el nom de Francesc Xavier. Als 13 anys entrà al seminari d'aquesta ciutat i s'ordenà sacerdot diocesà el 1952. Després d'una tuberculosi guarida miraculosament, anà a estudiar a Roma, on es doctorà en Dret canònic, i va conèixer diversos moviments eclesials.

Em dic Francesc Nguyen van Thuan i sóc vietnamita... Fins el 1975 vaig ser bisbe de Nhatrang, diòcesi on em sentia feliç. El 23 d'abril de 1975, Pau VI em nomenà arquebisbe de Saigon. Quan hi arribaren els comunistes, em van dir que el meu nomenament era fruit d'un complot entre el Vaticà i els imperialistes, per a organitzar la lluita contra el regim comunista. Tres mesos més tard vaig ser arrestat: era el dia de l'Assumpció de la Mare de Déu, 15 d'agost de 1975. Van venir a mi pensaments confusos: Tristeses, abandó, cansament..., però sorgí en mi una paraula que dissipà tota aquella obscuritat: malgrat que els presoners sempre esperen l'alliberament, jo no esperaré, viuré el moment present omplint-lo d'amor.

Van Thuan escrivia cartes, pres per Crist, més lliure que mai (Ef 3,1), fent costat al seu poble i vivint cada minut com si fos l'últim, així durant 13 anys, 9 dels quals en regim d'aïllament, fins a la desesperació d'un govern que assistia a la transformació dels seus guardians, als quals estimava per damunt de tota lògica. Alliberat el 1988, no fou fins el 1992 que el govern de Vietnam promulgà el seu exili. A Roma fou president del Consell de Justícia i Pau (1998) i treballà per a la Doctrina Social de l'Església. El 2001 fou nomenat cardenal. Morí a Roma el 16 de setembre de 2002.

“Si estàs lligat amb una cadena d'or no estàs preparat per aquest camí”

Amb aquesta frase del cardenal volem endinsar-nos en la seva experiència presidida per l'esperança, la

confiança i l'alliberament interior més enllà de les doloroses circumstàncies. Estem davant el testimoni d'un sant boig de Déu, el secret del qual es concreta en:

- Renunciar a si mateix (Lc 24, 26)
- Prendre cada dia la teva creu (Mt 16,24)
- Perseverar: “Segueix-me” (Lc 9,23)

Penso que haig de viure cada dia, cada minut, com l'últim de la meua vida. Deixar tot el que és accessori. Cada paraula, gest, conversa, decisió és la cosa més bella de la meua vida; reservo per a tots el meu amor, el meu somriure; tinc por de perdre un segon vivint sense sentit.

Algunes meditacions a la llum de l'Evangelí

Perseverança

Cada matí, al despertar, comença una nova vida, fresca, dinàmica i plena d'optimisme. Si el camí es fa difícil, segueix endavant amb el Senyor, com els deixebles en el camí d'Emmaús, i arribaràs a la meta.

Pobresa

El senyor és la teua herència, no et basta?

Encara que no tinguis res, si desitges amb avidesa, no tens la virtut de la pobresa. En canvi, encara que tinguis béns, si n'estàs després ets veritablement pobre d'esperit. (Mt 5,3)

Posseir com si no es posseís res; vendre com si no es vengués; comprar com si no es comprés; no tenir res, però com si fóssim amos de tot; no demanar res, però estar disposats a donar tot: aquest és l'esperit de pobresa. (Lc 12,33)

Quan Clara, una joveneta de només quinze anys, arribà al convent, Sant Francesc li preguntà: Què hi busques aquí? Busco a Déu, li respongué. La seva resposta era concisa i clara. Aquest era el seu únic

tesor. I fou santa. Quants sabrien fer la mateixa opció?

Humilitat

Si compreguessis la felicitat que deriva per ser fill de Déu, la humiliació no tindria cap pes per a tu, com tampoc no t'afegirien res les paraules d'elogi. (Gal 6, 3-4).

No neguis els teus talents i els teus èxits. Agraeix a Déu que vol servir-se de tu, com l'artista amb un pinzell. (2 Co 2,14)

Caritat

Hi ha molts tipus de caritat: hi ha un tipus sorollós, la que va propagant les pròpies bones obres; hi ha la que reclama crèdits per qualsevol cosa, és la caritat del banc; hi ha la de les ajudes alimentàries, és la caritat del zoològic; hi ha la que mira per damunt de l'espatlla, és la paternalista; hi ha la que vigila la teua opinió, és la del dictador; hi ha la de l'exhibicionista, és la del frau. (Rm 12, 9-10)

La caritat és l'extensió de l'amor de Déu a la humanitat.

Per a aprofundir

- Subratlla l'aspecte que t'hagi cridat més l'atenció de la manera de fer del cardenal van Thuan.
- Com puc arribar a aquesta intensitat d'amor en el moment present?
- Aprofito les ocasions que se'm presenten cada dia per a fer accions ordinàries de manera extraordinària?

